

SOE-BULLETTINEN

SVERIGES
OLYMPIAHISTORIKERS
FÖRENING

Nr 4* 2003 * FRÅN STARTTEN 60 * ISSN 1104 - 7259

En tjej som
var för bra
Sid 11

OS-guld trots
bara förluster
Sid 6

Årets förbund 2002   Sid 9

Har tagit 15 OS-
och VM-medaljer
Sid 13

Sju gulddamer
Sid 21

SOF-Bulletinen

Organ för Sveriges
Olympiahistorikers
Förening (SOF)

Föreningen bildades
den 3 mars 1986

Ansvarig utgivare:
Stig Nilsson

Faktagranskare:

Kim Bengtsson

kim.b@bredband.net

Utgivningsplan 2004

Nr	Utkom	Manusstopp
1	febr	1/2
2	maj	15/4
3	sept	15/7
4	nov	10/10

Medarbetare:

I detta nummer av SOF-Bulletinen har förutom redaktören Stig Nilsson följande personer medverkat, Börje Larsson, Hans von Heine, Erik Wiger och Leif Zaars.

SOK 90 år

SOK har i år hållit sitt 90e årsmöte i Stockholm. Den 27 april fyllde SOK 90 år. SOK bildades i Klocktornet på Stockholms Stadion. Numera har SOK sitt kansli i det andra tornet på Stadion.

Varför bildades SOK först efter de olympiska spelen i Stockholm 1912? Sverige spelade genom Viktor Balck en viktig roll när Internationella Olympiska Kommittén bildades 1894. Tillfälliga olympiska kommittéer fanns före 1913. Den första tillkom före OS 1908 men upplöstes efter spelen det året. Inför OS 1912 sköttes alla frågor kring OS av organisationskommittén för spelen. I september framförde Pierre de Coubertin ett önskemål att Sverige skulle bilda en permanent olympisk kommitté. De två starka organisationerna inom idrott i Sverige på den tiden, Sveriges Gymnastik- och Idrottsföreningars Riksförbund och Sveriges Centralförening för Idrottens Främjande började arbeta med stadgar för SOK. Knappt ett år senare bildades SOK. Bildandet klubbades igenom av Kronprins Gustaf Adolf den 27 april 1913 strax efter klockan tre på eftermiddagen. Tre dagar senare meddelade man IOK att SOK bildats.

Alla blev olympier

Onsdagen den 13 augusti var det ett år kvar till invigningen av OS i Aten. Den dagen kunde alla få vara med och luta på den olympiska atmosfären på Olympiastadion i Stockholm. Då arrangerades Olympic Day Run, ett lopp utan tidtagning som gick i terrängen runt Stadion med målgång inne på arenan - precis som vid OS 1912. Man kunde välja mellan att springa, gå, lunka fem eller tio kilometer. De som deltog fick en olympisk medalj och fick möjlighet att träffa kommande olympier som själva sprang eller fanns på plats för att träffa motionärerna och publiken.

SOF:s Styrelse

Ordförande: Björn Walden	Skyttevägen 22 D, 133 36 Saltsjöbaden	08 - 7173058
Vice ordförande: Owe Fröberg owe.froberg@telia.com	Gammeltorpsvägen 5 B, 155 30 Nykvart	08 - 55247473
Kassör: Ingvar Öhrn kai.om@telia.com	Forminnesvägen 34, 186 32 Vallentuna	08 - 511 711 18
Sekreterare adj: Sven Eklöf eklof.sven@telia.com	Grills Udde, 139 40 Värmdö	08 - 570 217 45
Redaktör SOF-Bulletinen: Stig Nilsson stignilsson@home.se	Hagenvägen 12 B, 142 65 Trångsund	08- 60532 82
Klubbmästare: Carl Erik Eriksson	Box 44 179 04 Färentuna	08 - 560 420 56
Ledamot: Claes G Bengtsson claesg@swipnet.se	Drakenbergsgatan 55, 117 41 Stockholm	08 - 6583992
Ledamot: Bengt Ekstedt bengt.ekstedt@bredband.net	Aspstigen 6, 16869 Bromma	08 - 269972
SOKs representant: Björn Folin bjorn.folin@sok.se	Storängens Strandväg 20 131 41 Nacka	08 - 716 51 32

Vancouver i Kanada har utsetts som arrangör för vinter-OS 2010. Nordamerika med sina ekonomiska resurser har åter vunnit dragkampen om OS. Men var det rätt ur rättvisesynpunkt att förlägga vinter OS i Nordamerika igen?

Annars kan man inte klaga på valet. Vancouver är en vacker stad med vintersportanläggningar nära in på knutarna. IOK valde mellan Pyeonchang i Sydkorea och Vancouver. Den sydkoreanska staden ligger nära Nordkorea, som George Buch benämnt som en av ondskans axelmakter. Det låg givetvis i vågskålen även om Sydkorean marknadsförde sig som en fredskandidat. Mot detta satte Vancouver säkerheten vilket måste anses som viktigt med det kaos som råder i världen. Vancouver törs nästan lova att här kommer inget oegenligt att hända. Det är en plats där alla kommer överens, urinvånare och icke urinvånare, landsbygdsbefolkning och stadsbor, rika och fattiga. Så heter det i alla fall. Och det var kanske säkerheten som till slut föllde utslaget.

Centralort för tävlingarna blir Cayoosh Ski Resort på Mount Currie, en halvtimmes bilfärd från stan.

I dag är detta område en vildmark där björnar, rådjur och bergsgetter lever. Det utgör jaktmarker för urbefolkningen. Här finns elva olika grupper urinvånare som gör anspråk på området.

Området har redan några av de bästa skidorterna i världen och utgör redan ett stort turistmål.

Det kommer säkert att bli bråk om utbyggnaden som sträcker sig in i områden som ursprungsbefolkningen gör anspråk på. Här säger man att turism kan var lika förödande som skogsavverkning och gruvdrift. Djuren drivs bort och byarna förvandlas till parkeringsplatser. Exploateringen av området har väckt stort motstånd från befolkningen. Urinvånarnas ungdomsrörelse har genomfört vägblockader och organiserat protestläger. Några av ledarna har fängslats. En djup spricka håller på att bildas inom olika grupper av urbefolkningen. Det är hövdingarna mot gräsrötterna, som behöver jakten för att få mat på bordet.

Hur som helst kommer det säkert att bli ett bra OS. Skidorter finns och Vancouver har ett NHL-lag så ishallen finns redan. Dessutom är Vancouver en vacker stad invid havet.

Men för Sydkorea blev det ett bakslag. Inte bara för Sydkorea utan även för den nye vice ordföranden i IOK Kim Un-Yong som efter förlusten ombads att avgå från parlamentet. Han anklagades för att vara mer intresserad av sin personliga ambition att bli vice ordförande inom IOK än av intresset för att Sydkorea skulle få vinter OS 2010.

STIG NILSSON

Dokusåpor i idrotten

Dokusåpor har slagit igenom. Nu skall såporna även in i idrotten. Först var ishockeylaget Red Hawks från Malmö och nu kommer USAs olympiska kommitté efter. USOC har skrivit ett avtal med ett bolag om att skapa en dokusåpa om tiden fram till de amerikanska uttagningarna till OS i Aten. Det blir 10 - 13 avsnitt i tävlingar om en OS-plats. Genom att visa de aktivas ansträngningar vill man kunna förstärka stödet till idrotterna. Dokusåpan skall kulminera med invigningen i Aten.

Var går OS 2012

Många är intresserade av att arrangera OS 2012. Följande städer kandiderar, Leipzig, New York, Madrid, Moskva, London, Paris, Rio de Janeiro, Havanna och Istanbul. Sista datum för ansökan var 15 juli. Beslut tas den 6 juli 2005.

Försenat i Aten

IOK är oroat över byggtakten i Aten. Mest oroat är man för simanläggningen Hellenikan, som skall testas i april och kanotbanorna, som skall testas i februari.

Stockholms Olympiastadion

En knippa portionsförpackad och lättkonsumerad Stadioniana

Fasad, arkad, läktarkolonnad
Tornbalustrad och strålkastarkaskad.
Med flaggparad Olymp- och Lingiad.
Musikestrad och världsrekord på rad.
Vårt Stadion - en stolthet för vår stad.

Byggt på en tid då fans inte fanns.
Långt före idrottens buskiga svans.
Åren de går.
Stadion består.
Olympiska Spelen gick som en dans.

I sitt dilemma fick IOK spader.
Då stod minsann inga städer i rader
för att olympiska spel arrangera.
Balck, Victor, idrottens fader m m
såg ren i andanom Stadions arkader.

Tyskarna dragit tillbaks sin offert.
Balck såg sin chans och föreslog tvårt
Sverige som lämpligt olympialand.
Regerings-OK fick man fram under hand.
Stockholm blev klubbat på sittande stjärt.

Riksdagen visligen tillfrågades ej.
Sossar och bönder hade sagt nej.
Ställdes av Balck inför fait accompli.
"Nu har vi lovat. Så här får det bli.
Det här, mina herrar, blir tidernas grej"

Pengar - det sågs som ett mindre problem.
Rikslotterier som sätts i system
plockar in slantar från hela nationen,
Balck och von Rosen anslog tonen:
"Försök vara sparsam med papper och gem"

En huvudarena, det måste vi ha.
Men arkitekttävling? - Inte så bra.
Balck hade Torben som tenniskamrat.

Grut, han fick jobbet med öppet mandat.
"Bygg oss ett stadion! Var vill du ha 't?"

Grut han valde mellan olika placeringar
Frisens Park, Lidingö- och Råsundafunderingar
alla fick ge vika för ett område centralt.
Ö-malms idrottsplats han gärna hade valt.
Upptagen då just av järnvägsplaneringar.

Bortom Sturegatans mynning, en gång utvald av monarken,
låg just sedan tretton år den våldsamt populära Idrotts-
parken.

Trots att arealen var i minsta laget
(omgivet av trenne gator var förslaget)
fick den för all framtid bli olympiahistorisk, Djurgårdsmarken

Tidigare OS-byggen varit temporära blott och rivits.
Och detsamma hade först för Stadion föreskrivits
Kostnad? Allra högst 750 000.
Men ett permanentbygge det skulle göra susen,
Tanke som till slut till framgång drivits.

Arkitekt och plats bestämd - men form och material?
Grekisk marmor kanske, efter klassiskt ideal?
Nja, för dyrt, så det fick bli cement och tegel
med arkader lika Colosseums som en spegel.
Yttermått begränsat till befintlig areal.

Nationalromantisk var ju smaken denna tid.
Medeltida riddarborg - hög sluten och solid
Tornförsedd Valhallavägsentré
med en vindbryggsskyddad port att se.
Bråttom. Kamp mot tiden Stadions första strid.

Tornen skissades av Grut i många skilda former
branta sadeltak en variant som följde tidens normer.
Visby-tornen fick dock arkitekten på sin sida.
Tvärskurna och krenelerade medeltida.
Resliga och ståtliga tegelklädda uniformer.

Stadionarkitekten Torben Grut - stadsplaneveteran -
visste att i varje fond placerar man - om man är van -
ett valv, en bro, ett torn som fullbordar visionen.
I Stadions fall har Klocktornet fått fylla den funktionen.
Du skyntar det längs Sturegatan, ända från Stureplan.

På de båda Stadion-tornen står det flera meter breda tråg, som Grut tänkt sig skulle stimulera stadens tävlingshåg genom stora vårdkasor som framåt kvällen blodrött skulle teckna sig mot himlapällen. Frågan är dock om man 1912 dem nånsin brinna såg.

När Beridna Högvakten på väg från K1 Stadion passerar, vore det, så tycker många, utmärkt om den devierar in på Stadion och skrittar lugnt på banan där en runda, så att folk från läktarna dess stolta skönhet får begrunda medan man i högtalaren den detaljerat kommenterar.

Omönstrad blir långsidan rätt tråkig eller hur? Meter efter meter ständigt samma tegelmur. Sträckan bör på något sätt artikuleras, varieras, dekoreras och accentueras. Mönsternurning skulle ge en livaktig mixtur.

Sagt och gjort. Grut ritade ett antal festliga figurer. Meterhöga, kantiga och mörka långväggskrumelurer, som i hårdbränt tegel sen blev murade. Fast det täta vildvinet nog honom lurade. Bakom detta syns ej dessa mönstermurkonturer.

Alla OS-byggen har en svåråtkomlig brist. Efter spelen återkommer vardagen rätt trist och de stora läktarna står mestadels rätt tomma. Frestande igen en del i vissa lägen bomma. För att råda bot mot på detta hade Grut en list.

Ståplatsläktaren försågs med extraläktare av trä, rymmande vid pass 3000 spelåskådare, som strax efter spelen kunde rivs. Runtom Stadion där fick på träsoffor man trivas. Längst ner tio rader, som försvann de me'.

För ett storbygge som detta krävs en bra entreprenör, som kan bygga snabbt och rätt utan longör. Detta utan att ekonomin förblöder. Ivar, Torsten Kreuger, tvenne bröder, får bli dom som hela bygget gör.

Brunrött tegel skulle täcka Stadionfasaderna liksom balustrader och de talrika arkaderna.

Helsingborgsfabriken fick framför alla andra chansen. 400 000 handslagna och brända stenar leveransen. Snygg står muren än i dag längs promenaderna.

Svenskt skall bygget vara ned till minsta bit. Sockeln givetvis av äkta svensk granit. Pelare och bänkar - äkta fur och gran. Vändkorsen gick då ej att uppbringa på stan. Turnstiles importerades från England hit.

Flaggstänger, sa Grut, dem ska man inte lodrätt sätta. De för flaggans skull bör alltid va' horisontella. Nå'n på tomen vill jättehöga flaggstänger placera. Grut sa nej - ett överdåd som ingen skulle estimeras. Tornens båda flaggor fick bli vågrätt funktionella.

HANS VON HEINE

J Henri S:t Cyr, en av våra största olympier

Trots fyra OS-guld i dressyr är J Henri S:t Cyr en ganska okänd idrottsman även om han är en av våra allra största olympier med sina fyra guld, av vilka han tog två vid ryttar-OS i Stockholm 1956. Namnet antyder att han inte var någon vanlig medelstvensson. Sina båda lagguld tog han tillsammans med G-A Boltenstern jr och G Persson. Ett tredje lagguld hade de tagit 1948, men laget diskades eftersom Persson ej uppfyllde reglernas krav på "officer och gentleman".

Pia ändrar till olympisk trap

Pia Hansen tog guld i damernas dubbeltrap i Sydney 2000. Nu har man ändrat reglerna och sedan tog man bort damernas dubbeltrapp från OS-programmet. Pia fick stor uppmärksamhet efter guld i Sydney, men det kunde hon inte leva på länge. Den 1 januari ändrades reglerna i dubbeltrap. Numera är det en fördröjning på duvorna på upp till en sekund vilket innebär att Pias teknik att snabbt avfira skotten inte går att tillämpa. Dessutom har IOK beslutat att ta bort damernas dubbeltrap från det olympiska programmet från och med Peking 2008. Hon kan då gå över till Olympisk trap som blir kvar på programmet. Hon måste acceptera denna ändring men tycker att det är orättvist att dubbeltrap finns kvar för herrar men inte för damer. Men till Aten siktar hon på en ny medalj då damernas dubbeltrap finns kvar på programmet. Hon har också fått bättre förutsättningar genom stödet från SOK. Hon har slutat sitt heltidsjobb och är nu med på företagsarrangemang med föreläsningar o.d. (Går det inte att ställa upp i dubbeltrapp bland herrar)

Brottningskris 1912

Inför OS 1912 var det nära att brottningen förbjöds - den sport som sedan visat sig vara vår mest framgångsrika. Inför OS skulle man ha uttagningar på Cirkus i Stockholm. Men polismästaren i Stockholm förbjöd då brottnings-tävlingar med motiveringen "att dessa innebar skadegörelse på personer".

Det sägs att Sven Låftman och Erik Bergwall som båda tillhörde organisationskommittén ansåg att brottnings-tävlingarna i OS måste räddas, så de tågade i väg till kron-prins Gustaf Adolf som var ordförande i Olympiska spel-ens Organisationskommitté. Det skulle ju bli en stor skan-dal om brottningen förbjöds i Stockholm. Det tyckte också kronprinsen som ringde upp polismästaren och det betydde att polismästaren ändrade sitt beslut och uttagningstävlinga-ma genomfördes inför fulla hus.

Flest OS-medaljer i brottning

5 medaljer tog Wilfried Dretrich GER i båda stilarna 1956-1968. 4 medaljer har tagits av Sören Marius Jensen DAN i grekisk romersk stil 1906-1912, Eino Leino FIN fri stil 1920-1932, Rudolf Svensson båda stilarna 1924-1932, Imre Polyák HUN i grekisk romersk stil 1952-1964, Bruce Baumgartner USA fri stil 1984-1996 och Aleksandr Karelin RUS 1988-2000.

Calle Westergren Sverige har vunnit 3 guldmedaljer 1920, 24 och 32. De andra är Ivar Johansson Sverige 1932 (2 guld) och 1936. och Aleksandr Vasiljevityj Medved Sovjet 1964, 68 och 72.

Guld till brottarbröder

I Los Angeles 1984 vann brödraparen Schultz och Banach hela fyra OS-guld för USA. David Schultz vann weltersvikten och brodern Mark lätta mellanvikten. Mellanviktsmästare blev Ed Banach och brodern Lou blev mästare i lätt tungvikt. Alla gulden togs i den fria stilen.

Även i Moskva 1980 fanns två bröder överst på prispappen i brottning. Det var de sovjetiska tvillingarna Anatolij och Sergej Beloglazov som vann flugvikt resp bantamvikt i den fria stilen

Kunde inte ställa upp

Den svenske brottaren Claes Johansson vann OS-guld i brottning i Stockholm 1912. Stockholmsolympiaden kallas med rätta solskensolympiaden och det bästa beviset

på detta fick man i brottningen. Claes vann sin semifinal medan i den andra ryssen Klein besegrade finländaren Asikainen efter elva timmars kamp. Han var helt utmattad och sönderbränd av solen och kunde inte ställa upp i fina-len.

OS-guld till salu

Norge har en brottningshjälte, Jon Rønningen, som tog OS-guld 1988 och 1992. Han är 39 år fyllda, ensam, arbetslös och pank. Han har tappat matlusten och har drabbats av tvångstankar. Situationen är så allvarlig att han funderar på att sälja sin två OS-guld. Borde man inte ta vara på en OS-hjälte på bättre sätt?

Bara förluster gav guld

Henri Deglane anses ha förlorat samtliga sex matcher vid OS i Paris 1924 i brottning. Men ändå vann han guld.

Så här gick det till. Man hade tydligen på förhand bestämt att fransmannen skulle vinna. Han var underlägsen i samtliga matcher men dömdes ändå som segrare. En av dem som drabbades var Claes Johansson Sverige. Han vann matchen mot fransmannen men det blev ursinniga protester från den franska publiken. Juryn beslutade att upphäva domslutet och att matchen skulle fortsätta. Det beordrades fortsatt parterrbrottning och att matchen skulle fortsätta. Där var svensken också överlägsen.

Svensken tog nederlaget på skämt. Han kallade fram brottarkollegan Rudolf Svensson för att visa hur det gått till. Svensson föreställde Deglane genom att lägga sig platt på mattan och åla sig utanför mattkanten. Claes Johansson lekte domare och höjde Svenssons arm i luften för att visa hur det gick till när Johansson mötte fransmannen. Demonstrationen väckte stor munterhet i hallen men domslutet stod fast.

Snabb brottare

Rune "Skinnskattebergarn" Jansson blev den snabbaste brottare vid OS i Melbourne 1956. Efter 11 sekunder lade han finländaren Viljo Punkari i mellanviktsklassen med en blixtrande nacksving. Trots sin snabbhet och seger över regerande OS-mästaren blev det bara ett brons.

Svenskarna ska inte vinna allt!

Under brottnings OS i Berlin mötte Ivar Johansson tysken Ludwig Schweikert i sin jakt på OS-guld och var förkrosande överlägsen. Men trots detta röstade den schweziske domaren för poängseger för tysken. Han tillfrågades hur han kunde göra en sådan bedömning och svarade: Svenskarna ska väl inte vinna allt. Detta fick den svenske överledaren Einar Råberg att ingripa och schweizaren fick inte döma mer.

Taktik som inte höll

Vid OS i London 1948 var den norske bantamviktsbrottaren Maeril favorit. I sin andra match mötte han dansken Leiserowitz. Efter 14,51 minuter lade sig den utmattade dansken på ryggen och den tjeckiske domaren Mensik anklagade båda för en uppgjord match och juryn bestraffade båda med tre prickar (= fallförlust). Den norska ledningen protesterade men domslutet stod fast. Sedan poängbesegrade norrmannen svensken Kurt Pettersén med 3-0 men den pricken gjorde att han blev utslagen utan att blivit besegrad i någon match. Så kunde det gå till på den tiden då man hade prick-belastningssystem. Kurt Pettersén brottades vidare och vann olympiskt guld, ett guld som utan den tjeckiske domarens ingripande troligen hade hamnat i Norge.

Tog guld i brottning och gymnastik

I Aten 1896 brottades alla i samma klass oavsett vikt. Segrade i brottning gjorde tysken Carl Schuhmann. Han vägde cirka 70 kilo men slog alla andra tyngre brottare. I finalen slog han greken Tsitas. Men Schuhmann var inte vilken idrottsman som helst. Han vann även tre guld i gymnastik (1 individuellt och 2 i lag) och deltog också i längd, tresteg och kula, där han som bäst kom femma i tresteg.

Tog tredje guldet 36 år gammal

Brottaren Calle Westergren tänkte ta sitt tredje guld i Amsterdam 1928. Men han förlorade första matchen mot finländaren Olli Pellinen och blev mycket besviken. Han gick på krogen och tröståt och beslutade sig för att dra sig ur tävlingen. Dagen efter kom han på andra tankar och marscherade mot invägningen. Då fann han att han vägde tre hekto för mycket och tvingades dra sig ur. Men fyra år senare i Los Angeles kom han tillbaka och vann då sitt tredje guld 36 år gammal.

Dramatisk basketfinal

Basketfinalen i München har gått till historien som en av de mest dramatiska matcher alla idrotter. USA hade vunnit alla OS-guld fram till denna turnering och nu var på väg mot en ny seger. När det återstod tre sekunder ledde Ryssland men via två straffkast gick USA upp till 50-49. Ryssarna hade mellan straffkast begärt time out. Men domaren hade inte märkt detta. Han noterade oro vid tidtagarbordet och blåste av med en sekund kvar och gav ryssarna tim out. Med en sekund kvar gjordes avkast som amerikanerna bröt och matchen blåstes av och USAs spelare började fira. Då

ingren engelsmannen Janes, generalsekreterare i IBF och förklarade att det skulle vara tre sekunder på klockan vid avkastet. Trots att Jones inte hade sådana befogenheter gjorde hans pondus att domarna rättade sig efter hans belut och vred klockan tillbaka tre sekunder. Ryssarna hade taktiken klar. Ivan Edesjko kastade bollen över hela planen. 201 cm långa centern Alexandr Belov lyckades fånga bollen trots hård bevakning och lade den i korgen och fastställde därmed slutresultatet 51-50 till ryssarna. Amerikanerna protesterade och sa att målet gjordes på overtid men protesten hjälpte inte. För första gången missade USA basket-guldet. USA vägrade att ta emot silvermedaljerna. Senare kom de på bättre tankar och ville att prisutdelningen skulle göras om. 1982 avslog IOK USAs framställan om en ny prisutdelning, eftersom bara några av spelarna ville ha sin medalj.

Pelle Svensson en av de stora

En av de stora inom den framgångsrika sporten för Sverige, brottning, är Pelle Svensson. Han fyllde 60 år förra året. Han är världsmästare i brottning grekisk-romersk stil 1970 i Edmonton och 1971 i Sofia, OS-silver i München 1972, nordisk mästare 10 gånger, svensk mästare 17 gånger. Han har också varit omstridd ordförande i Svenska Brottningförbundet och är svensk delegat i Internationella förbundet. Vid sidan av brottarmattan har han blivit känd som stjärnadvokat och som sådan har han skapat stora rubriker.

Han föddes i Sollefteå och det var tio barn i syskonskaran, sex pojkar och fyra flickor. Han hade lätt för sig i skolan och skickades till Uppsala för att läsa till lärare. Men han valde i stället att läsa till jurist. Hans brottarkarriär avbröts i förtid och efter hans samröre med Bombmannen, Lars Tingström, som skulle ingå i bevisningen mot Christer Pettersson i Palmemordet slutade han sin advokatbana. Han blev därefter förtidspensionerad. Stora rubriker har han fått från 1980 då han tog hand om Johan Asplunds försvinnande och försvaret av finske Juha Valjakkalja dömd för trippelmordet i Åmsee. Pelles rykte som advokat kännetecknades av effektivitet och att han var duktig. På brottarmattan var han minst lika effektiv och på brottarmattan fick han namnet "Pelle Swing".

Inom Fila slåss han för att få behålla den grekisk-romerska stilen i OS och att tjejbrottning skall tas med i OS-programmet. Trots förtidspensionen är Pelle i fin form i dag. Han tränar småkattarna i Sundsvalls AIK. Han bor på en lantgård två mil söder om Sundsvall i Njurunda och är gift med Pia och har barnen Katarina, Stefan och Fredrik. Han håller på att skriva sina memoarer, en sysselsättning som han kombinerar med jakt och fiske.

Nytt OS-hopp i modern femkamp

1984 tog vi vår senaste OS-medalj i modern femkamp. Då tog sig Svante Rasmuson stapplande i mål som silvermedaljör. Sedan har det inte blivit några medaljer i stora mästerskap förrän 2002 då Erik Johanson tog silver i VM, en bedrift han upprepade 2003, varför han rankas som tvåa i världen.

Modern Femkamp introducerades 1910 av Pierre de Coubertin. Den består av värjåktning, 300 m frisim, luftpistolskjutning 20 skott precision från 10 meter, ridning 350-400 meter över 12 hinder samt löpning 3000 meter med jaktstart där resultaten efter fyra grenar bestämmer startordningen och tidsintervallen. De ursprungliga reglerna utformades till OS 1912 i Stockholm. Då var grenföljden en annan och ridningen bestod av terrängritt. Då tävlade man i en gren om dagen och placeringen avgjordes av totalplatssiffran. 1956 övergick man till poängsystem och 1996 avgjordes alla grenar på en dag. Sverige har vunnit nio av 20 OS, därav de tre första tredubbel. Mest framgångsrik har Lasse Hall varit med två individuella guld och ett silver i lag. Svante Rasmuson har två medaljer, OS-silver 1984 och OS-brons i lag 1980. Nu hoppas vi på att få nästa medalj 2004 genom Erik Johansson.

Färgblinda femkampare

Gösta Lilliehöök segrade i den moderna femkampen vid OS i Stockholm men det var inte utan komplikationer. Han och trean George de Laval var färgblinda och stora problem uppstod under terränglöpningen då man måste följa de röda markeringslapparna. Svårast var det för de Laval som tvingades invänta en löpare som kunde urskilja de röda lapparna och följa denne i mål.

Förseurat program räddade Hall

Sverige dominerade länge den moderna femkampen. Första gången fanns grenen med på programmet i Stockholm 1912. Då tog Sverige de fyra första placeringarna. 1948 var Wille Grut den mest överlägsne och Lasse Hall är den ende som vunnit två OS i modern femkamp. I Helsingfors 1952 blev han dessutom den förste civilisten som vann OS-guld i grenen. Men Hall höll på att missa guld. Han låg och läste i sängen på förläggningen då han upptäckte att det bara var en timme kvar till skjutningen. För att komma till skjutbanan måste han lifta med en finländare. Ändock kom han 20 minuter för sent men lyckligtvis var skjutävlingen förseurat och det räddade guld. Lasse Hall, eftersom en sovjetisk protest höll på att handläggas.

Svensk medaljer i modern femkamp i OS

Guld: 1912: Gustaf (Gösta) Lilliehöök
1920: Gustaf Dyrssen
1924: Bo Lindman
1928: Sven Thofelt
1932: Johan Gabriel Oxenstierna
1948: Willian Grut
1952: Lars Hall
1956: Lars Hall
1968: Björn Fern

Silver 1912: Gösta Åsbrink, 1920: Erik de Laval, 1924: Gustaf Dyrssen, 1928: Bo Lindman, 1932: Bo Lindman och 1984: Svante Rasmuson,

Brons: 1912: George de Laval, 1920 Gösta Roné, 1924: Bertil Ugglå och 1948: Gösta Gärden

Lag: Silver 1952: Lars Hall, Thorsten Lindqvist, Claes Egnell

Brons 1980: Svante Rasmuson, George Horvath, Lennart Pettersson

Simglasögonen läckte

Georg Horvath representerade Sverige i modern femkamp i Moskva 1980. Han är född i Sverige av ungerska föräldrar. I skjutmomentet noterade han maximala 200 poäng och i simningen ledde han sitt heat i 150 meter innan simglasögonen började läcka och han fick ta tag i bassängkanten och slet sedan av sig glasögonen. Då hade två konkurrenter passerat honom och det kostade förmodligen svenskarna lagsilvret.

Flottans IF har två OS-guld

I boxning har Flottans IF haft en ledande ställning bland de militära idrottsföreningarna och i modern femkamp har man två OS-guld. J.G. Oxenstierna vann OS guld 1932 och Lasse Hall vann OS-guld 1956 i Melbourne. (1952 representerade Hall Flottans IF i Karlskrona)

Ribban Dallrar

Z-Förlaget har nyligen kommit ut med en bok om höjdhopp, som heter "Ribban Dallrar". Det är en genomgång av hela den svenska och internationella höjdhoppshistorien från fyrtioalet. Boken kan beställas från Z-förlaget, Box 214, 721 06 Västerås, tel 021 - 1869 85.

SMI har bytt namn

Den 25 januari 1983 startade MIS, som sedan blev SMI den 15 februari 1909 - Sveriges Militära Idrottsförbund. Många kända namn fanns med bland grundarna som Drakenberg, Hermelin, Balck, von Rosen, Uggla m fl. 1912 togs modern femkamp upp på det olympiska programmet och det blev en svensk paradgren. Förutom i modern femkamp har Sverige nått stora framgångar i Marin Femkamp, Militär Femkamp och Flygfemkamp.

Trots alla framgångar dröjde det till 1962 innan SMI kom med i RF. Det var då ett förbund för Modern Femkamp, Militär Femkamp, Orienteringsskytte (Fälttävlan) och Skidskytte. Namnet ändrades igen, nu till Sveriges Militäridrotts- och Mångkampsförbund. Skidskyttet bildade sedan eget förbund och inom SMI tillkom Triathlon, som också sedan bildade eget förbund. Nu heter förbundet Svenska Mångkampsförbundet, förkortat till SMKF.

Ryggont var tumör för landslagstjejen

Landslagstjejen Anna Karlsson plågades av ryggont. Så fick hon besked från doktorn att det var en tumör. Det kom som en chock för henne, som är ett av våra OS-hopp i kanot. Smärtorna blev stegvis bara värre och värre och till slut kunde hon inte sova. När sjukgymnasten inte kunde hjälpa henne sökte hon läkare, som röntgade henne och gav henne chockbeskedet.

Men Anna satte upp nya mål. Först operation och tre dagar därefter var hon hemma. Hon ville snabbt tillbaka. Det var en godartad tumör. Efter en kort tids vila började träningen igen. Hösten 2002 var hennes bästa säsong. Tillsammans med Sofia Paldanius siktar hon på guld vid OS i Aten. De skall bli ett nytt kanotpar som Agneta Andersson och Susanne Gunnarsson.

Tumören var ett streck i räkningen men hon räknade med att hennes goda grundträning skall möjliggöra en snabb come back. Först var målet ett träningsläger i Rom i april. Hon behöver träna med landslaget för att kunna vara med i K2. I VM räknade hon med att komma bland de sex bästa som berättigar till en plats till OS i Aten, men det blev bara en svensk kvinna i OS, Sofia. Hon räknar med att ha blivit starkare genom det hon gått igenom och har Ludmila Engqvist, som kom igen efter en bröstcancer, i starkt minne.

Anna är 27 år och har 8 landslagssäsonger. De främsta meriterna är VM-brons 1997 (K4 200), VM-brons 1998 (K2 1000) VM-silver 1998 (K4 200), 5a i VM 2001 (K2 1000) och Världscupseger 2002 (K2 200). Blir det OS-medalj 2004 i Aten?

Årets förbund 2002

Svenska Brottningsförbundet utsågs till Årets förbund 2002 av Sveriges Centralföreningen för Idrottens Främjande. Motiveringen löd:

“Svenska Brottningsförbundet har under året haft stora framgångar i de internationella mästerskapen på såväl dam- som herrsidan, inräknat ungdomssektorn. Förbundet har också bedrivit en mycket framgångsrik integrationsverksamhet.“

Utmärkelsen, instiftad vid Centralföreningens 70-årsjubileum, betår av 200 000 kronor och en miniatyr av skulpturgruppen “Bältesspännarna.“ av skulptören Johan Petrus Molin från 1867.

Förbundet hade hösten 2002 3406 licensierade aktiva varav 568 damer i 154 föreningar. Fem guld, fem silver och tre brons vid internationella mästerskap var resultatet under året. Brottarna har erövat 28 OS -guld:

1908: Frithiof Mårtensson, grek rom, mellanvikt A

1912: Claes Johansson, grek rom, mellanvikt A

1920: Anders Larsson, fristil, mellanvikt B

Carl Westergren, grek rom, mellanvikt A

Claes Johanson, grek rom, mellanvikt B

1924: Carl Westergren, grek rom, mellanvikt B

1928: Thure Sjöstedt, fristil, mellanvikt B

Johan Richthoff, fristil, tungvikt

Rudolf Svensson, grek rom, tungvikt

1932: Ivar Johansson, fristil, mellanvikt

Johan Richthoff, fristil, tungvikt

Eric Malmberg, grek rom, lättvikt

Ivar Johansson, grek rom, weltervikt

Rudolf Svensson, grek rom, lätt tungvikt

Carl Westergren, grek rom, tungvikt

1936: Knut Fridell, fristil, lätt tungvikt

Rudolf Svedberg, grek rom, weltervikt

Ivar Johansson, grek rom, mellanvikt

Axel Cadier, grek rom, lätt tungvikt

1948: Kurt Pettrén, grek rom, bantamvikt

Gustav Freij, grek rom, lättvikt

Gösta Andersson, grek rom, weltervikt

Axel Grönberg, grek rom, mellanvikt

Karl Erik Nilsson, grek rom, lätt tungvikt

1952: Olle Anderberg, fristil, lättvikt

Viking Palm, fri stil, lätt tungvikt

Axel Grönberg, grek rom, mellanvikt

2000: Mikael Ljungberg, grek rom, 97 kilo
Målet för 2004 är fyra OS-medaljer.

CK Stefaniterna - en stor cykelklubb

Efter konfirmationen den sista april 1916 bildade ett antal grabbar och pastorn Idrottsföreningen Stefaniterna. Sedan värvades i stort sett hela fotbollslaget till IK Göta men cyklisterna ville vara kvar och föreningen ombildades till Cykelklubben Stefaniterna. Sven "Svängis" Johansson tillhörde klubben när han representerade Sverige vid OS 1936 i Berlin. Men klubbens bästa cyklist var Oswald Johansson, som blev femma i lagtempo 1960 men bröt linjeloppet.

Dåligt underlag

Landsvägsloppet på cykel i London vid OS 1948 blev en stor besvikelse för många åkare. Banunderlaget var till större delen grus och inte vilket grus som helst utan små knivskarpa stenar som skar sönder de tunna däcken.

Av de 99 startande kom bara 28 i mål. Engelsmännen lyckades bra och tog silver i lagtävlingen och de hade extra grova däck. De övriga fick massor av punkteringar. Cyklisterna från Sverige, Danmark och Norge hade tillsammans 40 punkteringar. Nils "Bagarn" Johansson lyckades riktigt bra och kom femma. Olle Vänlund tvingade byta däck fem gånger. Svenskarna tog revansch strax efter då Harry Snell vann VM i Holland.

Hindrades av bom

Cykelsporten har gamla anor i Örebro. I början av seklet hade Örebros cyklister stora nationella framgångar. Framgångsrikast var Harry Stenqvist. Han flyttade sedan till Uppsala och tävlade för CK Uni. 1920 representerade han Sverige i OS i Antwerpen i ett landsvägslopp (tempo) över 158 km. Först hyllades sydafrikanen Kaltenbrun som segrare. Men det visade sig att Stenqvist hindrats av nedfällda bommar vid en järnvägsövergång. Därför drog man bort 4.15 minuter från hans tid och det visade sig då att Stenqvist vunnit med 1.25 minuter. Örebro har också en bronsmedaljör i tyngdlyftning i OS, Gösta Magnusson tog brons i lätt tungvikt, 82 kilo vid OS i London 1948. I simning har örebrotjejen Agneta Mårtensson silver i 4 x 100 meter i Moskva 1980. Gymnastiktjejen Karin Lindberg (gift Lindén) var med i tre OS och vann guld i Helsingfors 1952 i truppergymnastik och silver i Melbourne 1956 i truppergymnastik med handredskap. Hon var bäst i det svenska allroundlaget som 1948 och 1952 slutade på fjärde plats.

Däcken borta

Tjeckoslovakie Anton Tkáč vann sprinterloppet på cykelvelodromen i Montreal 1976. Men det var nära att det inte blev någon start för honom. Den tjeckiska trup-

pens hjul och extra däck försvann! Det visade sig senare att en nitisk sopåkare hade slängt dem i en sopcontainer där materialet krossats. Men Tkáč lånade en cykel och vann.

Sofia CK - storklubb i cykel

Den 9 september 1927 bildades Sofia Cykelklubb inom Sofia församling på Söder. Många duktiga cyklister har man haft i föreningen t ex Åke Seyffarth (guldbromsör på skridskor vid OS 1948). Bland tränarna kan nämnas Henrik Morén, en av landets första tävlingscyklister. En känd tävling som arrangerades av föreningen var Sofialoppet vid Danvikstull och den såg som segrare bl a Sven "Svängis" Johansson och Harry Snell. I dag finns det tre sektioner i föreningen, bowling, orientering och cykel.

Hornsbergsvelodromen

Sverige fick nyligen en världsmästare på cykel och vi finns på startlinjen när olika distanser på cykel görs upp i OS. Men på velodromcykel finns vi inte med. Det beror säkert på att vi inte har någon velodrom. Men en gång i tiden fanns en sådan här i landet. Den låg i Kristinebergsområdet och hette Hornsbergsvelodromen. Det var en cykelbana som tyvärr fick en kort livslängd. Den uppfördes 1923 av byggmästarbröderna Paul och Ruben Ljungberg från Gustavsberg. Ett varv på banan som hade doserade kurvor mätte 333,33 meter. Läktarna hade plats för 10000 åskådare.

1924 och 1927 arrangerades Nordiska Mästerskap i arenan. Det anordnades SM på 5000 och 10000 meter. De bästa cyklisterna tävlade för Nicolai IK.

1931 försvann Hornsbergsvelodromen och fick ge plats för nuvarande SL-garaget och något deltagande i velodromcykel blev det inte för Sverige. Vi har haft svenskar som tävlat olympiskt på bana. Fåglums deltog i lagföljelse 4000 meter 1968 men slogs ut i försöken. Då deltog också Jupp Ripfel i tidslopp 1 km och han blev 22:a.

Grogg höll på att kosta medaljen

Fredrik Lööf vann brons vid OS i Sydney 2000. Men det höll på att gå illa vid dopningskontrollen. Efter tävlingen blev han bjuden på lite dryck av Jungfruöarnas Ben Beer, en seglarkollega. Lööf var törstig och satte direkt flaskan till munnen. Hon tog en klunk men spottade ut det så snabbt han kunde då han förstod att det inte bara var Coca Cola i flaskan. Det var sprit i den och han svalde lite av vätskan. Beer ville inte fälla Lööf utan bara vara bussig. En halvtimme senare fick Lööf lämna dopningprov och han klarade provet och fick behålla medaljen.

Pistolen gick sönder

Leif Larsson, Sverige ledde efter första serien på 98 poäng i fripistol vid OS i Mexico City 1968. Men så gick avtryckaren sönder på pistolen. Den nya gav inte samma tryck och Leif rasade från första till 21:a plats.

Hur blev han judomästare?

OS-mästare i judons lättvikt i Montreal 1976 blev Hector Rodriguez Torres från Kuba. Men varför blev han judobrottare? Jo, han började med judo för att försvara sig mot sina sex äldre bröder.

Japanska bröder tog guld och silver

Tre bröder från familjen Nakamura stred för Japan vid OS i Atlanta 1996 i judo. Bäst lyckades Kenzo som vann 71 kg klassen efter en mycket tät och oviss final mot Sydkoreas Dae-Sung Kwak.

I en annan jämn final förlorade brodern Yukimasa mot tysken Udo Quellmalz. Det blev alltså ett silver för familjen i 65 kg klassen.

Den tredje brodern Yoshio blev utan medalj. Han kom sjua i lätt tungviktsklassen, 95 kg.

Tog medalj för olika nationer

Judoutövaren Angelo Parisi är märklig. Han har tävlat i OS för England och Frankrike men är född i Italien 1953. Som barn flyttade han till Storbritannien. 1972 tog han sin första OS-medalj som britt då han blev trea i den öppna klassen i München.

Året efter gifte han sig med en fransyska och började tävla för Frankrike. I Moskva 1980 blev det guld i tungvikt och silver i öppna klassen. I Los Angeles 1984 blev det silver i tungvikt. Han är den ende som tagit medaljer för olika nationer i en individuell gren.

Tre japaner på pallen

Vid OS i Helsingfors 1952 togs alla medaljer av japaner men bara en medalj hamnade i Japan. Vann gjorde Ford Hiroshi Konno USA, men av japanskt ursprung, född i Honolulu. På andra plats kom Hashizume från Japan. Bronset togs av Okamoto från Brasilien, bördig från Japan. Tävligen var 1500 m frisim.

Dopade sig i onödan

Vid OS i Montreal 1976 fälldes Monacos trapskytt Paul Cerutti för doping. Någon större nytta av sin doping med amfetamin hade dock inte den 65-årige skytten. Han blev näst sist, 43:a, i trapskyttet. Det var svårt att i detta fall hitta något som var prestationshöjande.

En tjej som var för bra

OS i Barcelona 1992 var sista gången kvinnor fick tävla mot män i skeetskytte. Detta lär bero på kinesiskan Shan Zhang. I grundomgången sköt hon fullt 200 träffar och i finalen bommade hon två duvor. Men hon vann ändå med en duva mer än Giah från Peru och italienaren Rossetti. Redan före spelen hade man beslutat att från och med 1996 könsuppdelas grenen. Med största sannolikhet beroende på att herrarna tyckte det var lite förnedrande att förlora mot en tjej. Skeet för damer kom dock inte med på programmet förrän 2000. Något liknande skedde 1976 i Montreal, då Margaret Murdock från USA kom tvåa i 3x40 skott gevär 50 m öppen klass. Därmed blev hon den första kvinnliga olympiamedaljören i skytte.

Skott i foten

USA vann frigevär i lag i Paris 1924. I laget ingick Sidney Hinds som sköt fullt och det var en prestation. Vid tävlingar i Rheims före spelen hade han en belgare bredvid sig som under argumentation med en domaredrog sitt gevär i mar-ken varvid ett skott gick av och träffade Hinds i foten, Sedan Hinds skjutit fullt i första omgången hotade ledarn också att skjuta honom i den andra foten

Gösta Gärdin 80 år

Gösta Gärdin fyllde 80 år den 25 maj. Gösta fick år 2000 av IOK-presidenten J A Smaranch den olympiska orden i silver - en orden som innehas av cirka 20 svenskar. Idrottsligt sysslade Gösta främst med modern femkamp och blev OS-bronsmedaljör i London 1948. Han har suttit i SOKs styrelse 1984-96, varit ordförande i Riksidottens Vänner samt i Sveriges Olympiska Akademi. Dessutom var han SOKs representant i Sveriges Olympiahistorikers Förening.

Livstids avstängning

Walter Mayer, Österrikes Sportchef i längdåkning och skidskytte, har avstängts på livstid av Internationella Skidförbundet (FIS). Detta för att material för blod doping hittades i det österrikiska lägret under OS i Salt Lake City 2002. Mayer är upprörd över domen och kommer att överklaga. Skidåkarna Marc Mayer och Achim Walcher får inte åka förrän 2005.

Nästan bara landhockey

När friheten kom till Indien den 15 augusti 1947 hade landet inte mycket idrottsligt att komma med förutom sin landhockey. Tre gånger hade man vunnit OS-guld med start i Amsterdam 1928. I Indien finns 131 olympiska medaljörer och 127 av dem kommer från landhockeyn.

Men 1948 var första gången man kunde hissa den indiska flaggan efter segern. Tidigare hade man spelat under Union Jacks färger. Indien slog Storbritannien med 4-0 i finalen efter segrar mot Österrike 9-0, Argentina 9-1, Spanien 2-0 och Holland 2-1. Guldmedaljerna erövrades även i Helsingfors 1952, Melbourne 1956, Tokyo 1964 och Moskva 1980.

Ett nytt guld i Tokyo.

Indien fortsätter att se fram mot OS i landhockey, landets nationalsport. Efter 1948 års spel framkom i svensk press att landhockey skulle vara en utmärkt sport för svenska bandyspelare sommartid och försök gjordes också utan att det blev någon succé. Indien och England dominerade sporten länge. Finalen 1948 avgjordes på en blöt och hal bana, Indierna som vann löste detta genom att ta av skona och sprang barfota. Bäst i finalen var Indiens Balvir Singh, en teknisk driven spelare som gjorde två av finalmålen mot England.

I London fanns även Danmark med. Laget tog en poäng mot Frankrike efter 2-2 men förlorade mot blivande semifinalisterna Holland med 1-4 och Pakistan med 0-9.

Ingen medalj - husen brann

Indiens starka gren är landhockey och för det mesta blir det medalj i OS. När Indien missade medalj vid OS i Montreal 1976 blev hemmafansens så besvikna att de satta flera av spelarnas hus i brand. Tur för Tre Kronor att vi inte har sådana fans i Sverige efter OS i Salt Lake City.

Lång match

Efter sex förlängningar och totalt 2.25 tim vann Nederländerna i match mot Spanien i OS 1968 i landhockey

Trampade på medaljerna

Av tradition brukade Indien eller Pakistan vinna OS i landhockey. Men vid OS i München 1972 kunde Tyskland med stöd av sin hemmapublik vinna OS-guld i landhockey. Segersiffrorna skrevs till 1-0. Det var en olustig stämning under matchen och bättre blev det inte under prisutdelningen. Silvermedaljörerna från Pakistan vände ryggen mot flaggorna och trampade på medaljerna. Vissa stoppade medaljerna i skorna och Pakistan stängdes av från internationellt utbyte i fyra år. Alla spelarna diskade på livstid, men diskningen upphävdes lagom till spelen 1970.

Fel signal

Frankrike och Belgien möttes i landhockey vid OS i Rom 1960. Matchen var mycket jämn och det stod 0-0 när Frankrike tryckte på. Då hördes en signal och Belgien slutade spela. De trodde att det var domaren som blåst. Frankrike fortsatte och gjorde mål, 1-0. Målet var matchens enda och godkändes då det inte var domaren som blåst. Signalen kom i stället från en trafikpolis utanför stadion.

Bäst genom tiderna

Kjetil André Aamodt har flest medaljer i alpint genom tiderna. 1991 tog han sin första VM-medalj, när han kom tvåa i super-G i Saalbach. Tolv år senare fortsatte han att ta medaljer - två i St Moritz i vintras, brons i kombination och silver i störtlopp. Genom sin tolfte medalj passerade han Marc Girardelli och Lasse Kjus som båda har elva. Aamodt har tagit medalj i alla VM han ställt upp i. Sju gånger har han dessutom tagit medalj i OS och han satsar vidare mot OS i Turin 2006. Den enda medalj han saknar är ett störtloppsguld, skall det komma i Turin? Han tycker inte att det finns anledning att fira när han tar medalj. Däremot kan man behöva ta en drink när man misslyckas.

Vann med benprotes

I gymnastik svarade George Eyser för en anmärkningsvärd prestation vid OS i St Louis 1904. Han vann guld i barr, repklättring och hopp, delat silver på bygelhäst och i kombination över fyra grenar. Samt brons i räck Hans prestation var beundransvärd då han använde en benprotes. I sin ungdom blev han överkörd av tåget varefter hans ena ben måste amputeras.

Dåliga gymnaster

Vid OS i London 1948 ställde Mexico upp med ett lag i gymnastik. Det fanns möjlighet att ta 1400 poäng och segrarna Finland tog 1358,30 poäng. Det Mexikanska laget fick ihop 343,85 poäng, ett otroligt bottenrekord av ett gäng mycket dåliga gymnaster

Vann guld trots skada

Japanen Shun Fujimoto svarade för en fantastisk prestation vid OS i Montreal 1976. I lagtävlingens fristående i gymnastik landade han så illa efter en tredubbel volt med skruv att han skadade sitt knä svårt. Ändå klarade han trots svåra smärtor att avsluta lagtävlingen med bygelhäst och ringarna. Där genomförde han sitt intränade program och lyckades hålla sig stående efter landningen. Hans skada förvärrades och han kunde inte fortsätta men han bidrog starkt till att Japan kunde vinna lagtävlingen före Sovjet.

Göteborgs Gymnastiksällskap 134 år

Göteborgs Gymnastiksällskap bildades den 1 september 1869. Redan under de första åren anordnades offentliga uppvisningar. I landet anordnades också en lång rad gymnastikfester av olika slag. Dessa gymnastikfester lade grunden till de olympiska framgångarna i gymnastik. I Aten 1906 deltog Sverige i en uppvisning med 33 gymnaster, varav fyra från sällskapet. I London 1908 deltog och vann Sverige med en grupp på 38 man och även nu deltog fyra från det nu över 130 år gamla sällskapet.

1912 i Stockholm ställde Sverige upp med en elittrupp på 24 man som vann lagguld. Två man från göteborgssällskapet deltog. En av dessa var Kapten Per Bertilsson, en känd personlighet i Göteborg under 1940-1960-talen och så här beskriver han sina OS-minnen i sällskapets jubileumsskrift 1994:

“Olympiska spelen i Stockholm 1912. Det var en strålande fest. Fred på jorden, glädje och festivitas över Stockholm och Stadion, som togs i bruk som vädjobana för kämpar från hela världen. Vilken glädje. Det var på den tiden, då politik och pengar ännu inte fått göra sig allt för breda inom idrotten. En härlig lek, där det gavs och togs med samma glädje och goda humör - gavs och togs för allt vad ungdomen var värd.“

Har tagit 15 OS- och VM-medaljer

Thomas Alsgaard har lagt av. Han har gått till historien med 6 OS-medaljer och 9 VM-medaljer. Efter förra säsongen lade han av, 31 år gammal. Det blev en framgångsrik säsong för Thomas trots skador och sjukdomar. Det är mot den bakgrunden han fattat beslutet att lägga av. Jag känner mig själv säger han. Förra säsongen var tung för Thomas. Han råkade ut för en motorcykelolycka på försäsongen, blev sjuk kring julen och hade problem med ryggen före VM.

Skidvärlden har mist en av de stora profilerna genom tiderna, som haft svårare och svårare med motivationen. Han slog igenom under OS i Lillehammer 1994, då han otippad vann tremilen före Björn Dählie. Nästa VM är om två år och det ligger för långt fram för Thomas och ännu längre fram ligger OS i Turin 2006.

Nu kommer han i stället att försöka sig på rally och tillsammans med Espen Bjervig har han startat firman Sport Event.

Han avslutade sin skidkarriär med femmilen i Holmenkollen i mars 2003. Beskedet att lägga av meddelade han på SMS till Mathias Fredriksson. I och med detta försvinner en duktig skidåkare som varit intressant och utåtriktad och en fin förebild för de unga åkarna. Han slutar efter drygt 10 år på toppen.

RF vill införa idrottsmannakonto

Nu vill den svenska idrottsrörelsen införa idrottsmannakonto. Det betyder att framgångsrika idrottsmän som har stora inkomster under kort tid inte skall tvingas att bosätta sig utomlands för att nedbringa skatten. Med ett idrottsmannakonto kan man skattefritt sätta in pengar på ett konto och ta ut de belopp som man behöver och först då betala skatt. Detta för att idrottarna skall stanna Sverige och bygga upp något för ett bra liv efter karriären. Liknade skattekonton finns för skogsägare och konstnärer - är inte idrottarna konstnärer?

Även idrottsministern Mona Salin propagerar för detta, men finansministern har sagt nej men han har ändå lämnat en viss öppning.

Dopning i Söul

Vid OS i Söul 1988 blev doping en huvudattraktion främst genom Ben Jonsson. Men det var fler fall. Bulgariens tyngdlyftare drabbades hårt. Först blev Mitko Grablev diskad för att ha använt urindrivande medel. Han vann 56 kg klassen. I 67,5 kg klassen utklassade landsmannen Angel Gentjev alla konkurrenter, men också han hade använt samma urindrivande medel. Detta medel hade ingagits för att klara just dopningstestet. Efter avslöjandet åkte den starka bulgariska tyngdlyftartruppen hem, men innan dess hade Borislav Godikov vunnit 75 kg klassen och också klarat dopingtestet.

Vägde 65 gram för mycket

Östtysken Helmut Losch var en av favoriterna i tyngdlyftningens 110 kg klass vid OS i Montreal 1976. Men vid invägningen vägde han 65 gram för mycket. Den östtyska ledningen anmälde honom då i supertungvikt, där han normalt inte skulle kunna hävda sig. Men det gjorde han och tog bronsmedaljen - en stark prestation.

OS-guld till Stockholms Segelsällskap

Stockholms Segelsällskap bildades redan 1895 av några ungdomar i Ålsten och Grönvik och fick namnet Grönviks Segelsällskap men bytte namn till Stockholms Segelsällskap 1901. SSK hade en klubbholme vid Vällinge och uppförde ett modernt klubbhus vid Rastaholm i Södra Björkfjärden 1931-32. Där har dess kappseglingsbanor länge varit centrum för segelsporten i Mälaren.

Flera av landets mest meriterade seglare har tillhört klubben. Bl a Lasse Thörn, guldmedaljör vid OS i Melbourne 1956 med "Rush V" i 5,5-klassen. Han var dessutom silvermedaljör vid OS i Tokyo 1964 också i 5,5-klassen. Andra kända namn är Sune Karlsson med sex SM i starbåt och Arvid von Grünwald i Solingklassen. Ordförande i klubben var under 56 år (1899-1955) med korta avbrott var Birger Gustafsson, kallad "Mälar-amiralen".

Byggnadsminnesmärke

I SOF-Bulletinen nr 3 har vi under rubriken Tennisstadion angett att C-hallen betraktats som kulturminnesmärke. Lars Wass vid Sveriges Centralförening För Idrottens Främjande har meddelat att C-hallen den 16 november 1983 förklarats som Byggnadsminnesmärke.

Svenska seglarhjältar

De svenska seglarbröderna Stig och Lars Käll hyllades som hjältar vid OS i Tokyo 1964. Det var inte för att de lyckades så bra i Flying Dutchman utan för att bröderna i 15 sekundmeters vind inte brydde sig om placeringar utan räddade en besättningsman från en australiensisk båt från drunkningsdöden. För detta fick bröderna 1967 motta The Tokyo Trophee.

Seglare minns

Svenska Seglarförbundets Historiska Utskott hade en trivselkväll den 12 mars i Tranebergsstuga, i Bromma. Efter en gemensam middag fick de närvarande höra några seglare i Gaff Yacht Society (GYS) berätta om sina vackra, snabba båtar och sina seglaräventyr.

Några seglarminnen från OS 1972

OS-seglingarna gick i Kiel liksom vid OS 1936. Det jag nu berättar finns inte i några böcker eller prislister.

Under våren och försommaren dök det i Europa upp två starbåtseglare från Australien. Rorsmannen David Forbes med gästen Johan Andersson. De hade med sig en australisk starbåt och skulle representera sitt land i OS.

Under försäsongen deltog de i alla tänkbara tävlingar och träningar i Europa men resultaten var mycket mediokra. De seglade bra men båtfarten var inte den bästa. Deras båt var långt ifrån av amerikansk eller europeisk kvalitet.

David var en mycket trevlig person och hade lätt att skapa personrelationer runt omkring sig. Snart blev han och Pelle Pettersson goda vänner.

Pelle hade designat en starbåt som byggdes i Schweiz, av mycket hög kvalitet. En sådan båt fixade Pelle så att David Forbes fick låna den i god tid före och under OS. Vad blev resultatet? Jo, David Forbes och Johan Andersson vann OS-guld medan Pelle Pettersson och Stellan Westerdahl tog silver.

Kanske Pelle grämde sig över sin hjälpsamhet någon gång men aldrig så att vi andra har märkt något. Pelles handling i sann olympisk anda, att hjälpa en konkurrent på detta sätt är okänd för de flesta men värd att uppmärksammas och ihågkommas. Heder åt en sådan idrottsman.

BÖRJE LARSSON

Roque

1904 i St Louis fanns Roque med på programmet. Det var krocket eller som det då hette, Roque. Detta spelades på ett hårt underlag i stället för som vi är vana vid på gräs. Men spelet fanns bara med på en gång.

Jimmy Samuelsson - ett OS-hopp

Brottaren Jimmy Samuelsson vann sensationellt VM i brottning 2002. Nu är han ett OS-hopp inför OS i Aten 2004. Han är 26 år. Han tränar året runt med nio till tio pass i veckan, 15-20 timmar. Träningen består av fys, löpning, skidåkning, simning och givetvis brottning. Brottsträning är mycket varierande.

Han säger själv att han inte har någon särskild talang för brottning. Det är hård träning som gett honom framgångarna. Till stor del tackar han den polske tränaren Ryszard Swierad och den hårda matchningen han får i den tyska ligan. Genom Ryszard finns det ett öststatsmönster i träningen, vilket ofta ger resultat. Jimmy brottas för Spårvägen och den tyska klubben Aalen utanför Stuttgart. Många av de bästa brottarna i världen tävlar i den tyska ligan, så det är alltid hårt motstånd. I Tyskland tävlar han i 74 kilo och klubben vann tyska mästerskapet 2002 och 2003 kom klubben tvåa. Stimulerande är också det stora publikintresset i Tyskland.

Målet för träningen våren 2003 var EM. Sedan startade uppbyggnaden för VM efter ett par veckors vila. Måndag, tisdag och torsdag kör Jimmy två pass per dag, ett på onsdag, fredag och lördag. På söndagar och helger är det tävlingar. På förmiddagarna tränar han styrka, löpning (intervall träning), spänst och simning. På kvällarna blir det brottningsträning. Inför mästerskap blir det finslipning.

Fyra-fem gånger per år måste han banta. Han väger vanligtvis 74 kilo men till mästerskap måste han gå ner till 66. Ungefär 12 dagar före ett mästerskap har han siktet inställt på vågen, då även en del svettas bort i bastun.

Någon tid för annat än brottning finns inte. Det är mest system och familj han träffar. Ett samboförhållande sprack. Han hoppas kunna hålla på så här fram till OS i Aten. Hur det blir sedan vet han inte. Han är utbildad kock och är dessutom delägare i ett bemanningsföretag.

Det som driver honom är att bli bäst och han tycker det är värt allt slit när han med tårar i ögonen står på pallen och hör den svenska nationalsången. I VM 2003 blev han inblandad i en skandal och blev bortdömd i kvartsfinalen och får därför kvala till OS.

Ung guldmedaljör

De olympiska spelens yngste guldmedaljör var med vid tävlingarna av en tillfällighet och inte för att tävla för sitt land. Den holländske roddtvåan i Paris 1900 med paret Francois Brandt och Roelof Klein kastade ut sin styrman Hermanus Brockmann sedan de förlorat öppningsheatet

mot fransmännen. De ansåg att han var för tung. I stället övertalade man en liten fransk pojke från Seinstranden att hoppa i båten som styrman i finalen och då blev det seger. Han var under tio år gammal, kanske inte mer än sju år, men ingen brydde sig om att ta reda på hans namn. Han var berättigad till en guldmedalj men vid prisutdelningen var han försvunnen. Fram till denna dag är han de olympiska spelens ende anonyma vinnare och samtidigt den yngste.

Irak får hjälp med OS-förberedelser

Iraks idrottsmän skall få hjälp av IOK med att förbereda sig inför OS i Aten 2004. Vi måste se till att idrottsmännen från Irak kan få träna. Kan de inte träna på hemmaplan får de träna på annan plats. Om de kommer att tävla under Iraks flagga återstår att se. Annars får de tävla under IOK-flaggan

OS i Peking senareläggs

OS i Peking 2008 har senarelagts med två veckor.

Detta för att slippa den värsta hettan och luftfuktigheten.

IOK har godkänt att tävlingen flyttas från den 25 juli-10 augusti till 8-24 augusti.

Olle Anderberg död

En av de stora inom svensk brottning, Olle Anderberg, är död. Han blev 84 år. Vid OS i London 1948 tog han silver och fyra år senare i Helsingfors guld i fristil lättvikt. Under karriären som omfattade nästan 25 år blev det också tre VM-guld, ett VM-silver och två EM-guld. 27 SM-segrar blev det också. Han sysslade även med bandy och fotboll och i brottning var han rikstränare i Iran.

Avlidna olympier

AIKs elegnte centerhalv på 40-talet Börje Leander har avlidit. Han delade guldmedaljen som högerback vid OS i London 1948 med Knut Nordahl.

Den finske skidlegenden Veikko Hakulinen avled 78 år gammal efter att ha blivit påkörd av en bil när han skulle gå över en gata i sin hemstad Valkeakoski.

Den ungerske stilboxaren Laszlo Papp, som vann tre OS-guld har avlidit efter en tids sjukdom. Han blev den förste boxaren att vinna tre raka OS-guld. Han var sedan osegrad i 29 proffsmatcher.

Presentation av några starka olympier

Alfred Gomer och Oscar Gomer Swahn

Alfred var en svensk skytt som har flest medaljer av våra sommarolympier, tre OS-guld, tre OS-silver och två OS-brons i hjortsskytte i både enkel och dubbelskott, i såväl individuellt som i lag. Han representerade tillsammans med sin far Sverige vid tre OS, 1908, 12 och 20 och deltog också vid OS 1924. Vid samtliga OS han deltog i tävlade han också i lervadeskytte och vann sin tredje bronsmedalj i lagtävlingen 1920.

Alfreds far Oscar hade en 65-årig skyttekarriär. Han vann tre OS-guld, ett OS-silver och två OS-brons, alla i hjortsskytte, under perioden 1908-20. Han är den äldste kände tävlingsdeltagaren, medaljör och mästare vid OS. Han var 72 år då han tog silver i hjortsskyttets lagtävling 1920 och 65 år då han ingick i det segrande laget i hjortsskytte enkelskott 1912. Han lyckades även kvalificera sig till OS 1924 i Paris som 77-åring, men kunde aldrig ställa upp på grund av sjukdom. Han var under många år styrelseledamot i Sveriges Jägareförbund och Skytteförbundets Överstyrelse.

Aleksandr Medved

En sovjetisk brottare med fri stil som specialitet. Han var världens bästa fristilsbrottare i sin viktclass, lätt tungvikt t o m 1966 och sedan tungvikt från 1961 till 1972. Han förlorade bara två av sina 73 matcher under 15 internationella mästerskap. Att Medved betyder björn är passande. Han blev efter karriären ordförande i det vitryska brottningsförbundet. Medved blev brottare av en tillfällighet. När han gjorde militärtjänst började han brottas för att en storväxt officer ville ha sparring. Det slutade med att sparringpartnern lade officeren på rygg. En månad senare vann han armemästerskapet i Vitryssland. När han avslutade sin karriär vid OS i München var han 35 år. Han var enormt stark, teknisk och hade en enorm vilja.

Ann-Sofi Pettersson-Colling-Saltin

Svensk gymnast som nådde internationella framgångar. Hon var svensk mästare åtta år i rad och vann 13 SM-guld samt tre i lag. Hon vann OS-guld 1952 och OS-silver 1956 i grupp med handredskap. OS-brons i hopp 1956. Hon vann också två SM i fäktning florett lag 1960 och 61. Hon tävlade för Stockholmsflickorna och Stockholms Studenters IF samt för FFF i Stockholm i fäktning. Hon är gymnastikdirektör och lärare.

Axel Acke Grönberg

Brottare som tävlade för BK Athén i Stockholm. Han vann OS i grekisk romersk stil i 79 kilos klassen (mellanvikt) 1948 och 1952. Tog nio SM-guld i samma stil och klass samt sju i fri stil. Han har även ett SM i lag, 1943.

Acke kom från en stor familj, där två äldre och tre yngre bröder ägnade sig åt brottning. Han besteg den svenska mellanviktstronen efter Ivar Johansson och höll den positionen över OS 1952, då han i OS-finalen slog storfavoriten Nikolaj Belov, som varit obesegrad i flera år.

Acke hade flera specialgrepp, och mest fruktat var kravattgreppet som senare förbjöds. Första OS-guldet till Sverige i brottning efter Ackes seger 1952 kom först 2000 i Sydney, Mickael Ljungberg. Acke slutade sin brottarbana som 42-åring men i slutet av karriären ägnade han sig åt uppvisningar i catch-as-catch can. Civilt var han rörmokare men sadlade sedan om och blev massör.

Björn Ferm

En ung modern femkampare som vid 24 års ålder fullföljde den svenska traditionen när han 1968 vann OS-guldet. Han representerade A 6 IF och Djurgårdens IF i fäktning. Åren 1963-69 tog han fyra individuella SM och fem i lag. Från början var hans starkaste grenar simning och löpning. Han var sedan också en briljant värjåktare. Vid OS i Mexico avgjordes guldstriden i ridningen där Björn red felfritt. I fäktningen råkade han ut för en sträckning och vann bara tre av de sista femton matcherna. En bra skjutning förde sedan upp honom till andra plats och i simningen gjorde han sitt näst bästa lopp någonsin. I löpningen fick han sedan starta sist och stöp totalt utmattad i mål. Hans tid räckte till seger. I lagtävlingen kom Sverige på bronsplats men då Hans Gunnar Liljenwall åkte dit i en dopingkontroll för att ha haft alkohol i kroppen diskades det svenska laget Inför OS 1972 kom Björn Ferm tillbaka men det räckte då inte till medalj. Efter en bra insats blev han sexa individuellt, bara 45 poäng från bronset och femma i lag.

Gustaf Freij

En stilbrottare i lättvikt från Malmö med krysstag som specialitet. Han tävlade för IK Sparta i Malmö och vann OS-guld 1948 i London, silver vid OS 1952 i Helsingfors samt brons vid OS 1960 i Rom, då även brorsonen Leif Freij deltog i fjädervikt. I hans prisskåp finns också VM- och SM-medaljer. Han kvalificerade sig för fyra OS men kunde inte vara med i Melbourne 1956 på grund av skada.

Gustav Dyrssen

En femkampare och fäktare som tagit OS-medaljer i båda idotterna. En stor profil både som idrottsman och ledare. I modern femkamp vann han OS-guld 1920 och silver 1924. I fäktning tog han OS-silver i lagfäktning i Berlin 1936. Han har också varit IOK-ledamot, samt blivit hedersledamot i IOK och fått den olympiska ordern 1979. Har vidare suttit i SOK, Fäktningsförbundet, Centralföreningen och i Internationella Femkampsförbundet.

1952 vann han SM i värjefäktning 1952, 60 år gammal.

Gustav (Gösta) Lilliehöök

Modern femkampare som 1912 blev den första OS-guldmedaljören i grenen. Modern Femkamp debuterade på OS-programmet 1912 på förslag av Pierre de Coubertin och reglerna utarbetades av Viktor Balck. 32 tävlande från 10 nationer deltog och Sverige tog de fyra första platserna och sedan dominerade Sverige grenen länge. Senare fick Lilliehöök anställning vid Radiotjänst och blev generalsekretärare i Svenska Flygares Riksförbund.

Kurt Pettersén

Svensk brottare i bantamvikt. Han vann OS-guld och var en stilbrottare. Han tävlade för Borås AK. OS-guldet vann han i London 1948 och vann 22 SM, 11 i varje stil. Han ansågs för ung för OS i Berlin 1936 trots att han vann SM i båda stilarna. Spelen 1940 och 1944 inställdes och Pettersen fick inte chansen att ta medalj vid dessa spel. Men 1948 fick han äntligen chansen och slog i finalen storfavoriten Aly Mahmoud Hassan Egypten.

Johan Gabriel Oxenstierna

Svensk modern femkampare. Han började med modern femkamp 1930 och tog OS-guld redan två år efteråt i Los Angeles. Han tävlade för Flottans IF, Karlskrona och var en mångsidig idrottsman. Han lockades till sporten genom arméns satsning på modern femkamp för att möta Finland och Tyskland. Han var då en duktig fem- och tiokampare tävlande för Fredrikshovs IF och var även framgångsrik i sjömilitär femkamp. 1932 vann han sensationell uttagningen till OS. Han var speciellt bra i skytte och löpning. I Los Angeles såg amerikanen Mayo efter tre grenar ut att vinna men en stark simning (andra plats) förde upp Oxenstierna i täten och en sjunde plats i löpningen räckte till guld.

17

Ivar Johansson

Legendarisk svensk brottare som vann alla OS och EM han ställde upp i 1931-39. På den tiden hölls inga VM-tävlingar i brottning. 1932 vann han OS-guld i två vikt-klasser, mellanvikt 79 kg fri stil och weltervikt 72 kg grekisk romersk stil. 1936 blev det åter ett OS-guld till Ivar i antika stilens mellanvikt. Totalt blev det 13 SM-guld i grekisk romersk stil och 9 i fri stil för Ivar. 1932 fick han Svenska Dagbladets guldmedalj.

Han gjorde olympisk debut 1928 och blev då utslagen i tredje omgången. Vid OS 1932 inledde han i den fria stilen och föll i första matchen mot finländaren Kyösti Luukko. Nu måste Ivar vinna alla matcher på fall för att få guld och det gjorde han. I sista matchen besegrade Ivar amerikanen Robert Hess, som dess förinnan slagit finländaren och möjliggjorde för Ivar att ta guld. Vid medaljutdelningen stod översta trappsteget tomt. Ivar satt då i bastun för att banta bort 7 kilo och gå ner en viktclass. Ivar gjorde här en svårslagen prestation, han vann tre raka fallsegrar och sedan en klar poängseger mot Väino Kajander Finland i finalen. Ivars specialitet var parterrbrottning och speciellt hans backhammerbrytningar var fruktade.

Inna Ryskal

Volleybollspelare från Sovjetunionen. En av de bästa kvinnliga volleybollspelarna i världen med tre OS-finaler på meritlistan. Hon vann OS-guld 1968 och 72 samt OS-silver 1964. Inna deltog i Spartakiaden för ungdomar 1961 och visade då upp en teknik och slagkraft som förde henne direkt in i seniorlandslaget. Hon representerade sedan sitt land under 13 säsonger, och hon var en av de dominerande spelarna i Sovjets landslag. Hon var en framgångsrik ledargestalt och med djärvhet och spektakulära anfallsvägar visade hon världsklass. Hon spelade under hela sin karriär i moderklubben Neftchi Club i Baku.

Johan Harmenberg

Den ende svenske fäktare som tagit OS-guld individuellt (värja, 1980), tävlande för FFF (Föreningen för Fäktkonstens Främjande). Han har vidare sju SM guld - sex i lagvärja och ett i lagflorett. Han började med florett under namnet Johan Åkerman. Sedan blev det Harmenberg och värja. Sverige hade då ett mycket starkt landslag och inför OS i Moskva tränade Johan cirka 40 timmar i veckan och han tog det lugnare, med läkarstudierna. Efter Moskva OS var fäktkarriären slut.

De starka namn som Sverige hade på den tiden var förutom Johan, Rolf Edling, Hans Jacobson, Göran Flodström, Carl von Essen och Leif Högström

Gångsporten bort från OS?

Under denna rubrik saxar vi en artikel ur Värmlands Idrottshistoriska Sällskaps skrift VIS-aren nr 1 2003. Den är skriven av Leif Zaars, före detta gångare och under 12 år landslagsansvarig.

Sverige var en gång ett föregångsland och en stornation när det gäller gångsport. Under starka karismatiska ledare som Erik Lindé och Torsten Tegnér skördade vi medaljer i OS från 1948 och några decennier framåt. Inte minst i Värmland var gångsporten stark under den här epoken.

John "Mix" Mikaelsson och Ingemar Johansson tog OS-medaljer och vann för övrigt en sedan dess oöverträffad värmländsk dubbelseger 1948 i London. Starka gångklubbar fanns i Kristinehamn och Arvika och senare i Köla med likaledes OS-deltagaren Roy Syversson (Tokyo 1964).

Gångsporten i dag i Sverige lever ett så undanskynt liv att det kanske inte rör oss i ryggen om denna klassiska sport försvinner från OS-programmet. I Värmland finns i dag inte en enda klubb med aktiv gångsport på sitt program.

Under sportens storhetstid gick de bästa i landet 20 kilometer på cirka 1.32 och 10 kilometer på cirka 43 minuter.

I dag vinner man OS och VM på 1.28 och enbart damerna går 10 kilometer på cirka 42 minuter!

Är dom så mycket bättre i dag än vad de var för 40-50 år sen?

Här kan man inte som när det gäller skidor och vissa friidrottsgrenar peka på materialutvecklingen. Nej, sanningen är nog att man inte "går" enligt definitionen om ständig markkontakt längre. Det kan var och en konstatera när TV visar bilder i "slow motion" från gångtävlingar i OS- och VM-sammanhang.

Detta börjar bli besvärande för de höga makthavarna inom friidrotten, dit gångsporten internationellt hör. Även OS-potentaterna kan studera slow motion-bilder och bilda sig en uppfattning. När nu OS-programmet håller på att svälla över alla gränser kommer man naturligtvis att se på icke kommersiella sporter som gång och grekisk romersk brottning (också med sina bedömningsproblem)

"Det gör man inte"

Innan videokamerornas inträde kunde domarna sätta sin så kallade utbildning och erfarenhet som en mur inför vanligt folks åsikter och uppfattningar om markkontakt eller inte. Men detta går inte längre. Nu kan alla med en videokamera på någon sekund avgöra frågan.

Varför använder man då inte videobedömning?

Svaret brukar vara att "det gör man inte i någon bedömningssport. Exempelvis simhopp, backhoppning, brottning, konståkning och half-pipe".

Det är domarnas visuella intryck som skall vara bestämmande. Det är dessutom administrativt svårt att tillhanda videokameror till alla domare och få fram rapporter till en överdomare som står några kilometer bort.

Detta skulle nog kunna gå vid stortävlingar som OS VM och Världscup, men det blir besvärligt vid mindre tävlingar.

Väckarklocka i Västtyskland

Själv var jag i många år involverad i gångsporten både som aktiv och senare som ledare på alla nivåer och detta var frågor som vi brottades med varje gång som någon blev utesluten.

Så länge som vi inte hade videokameror var det svårt att vara tvärsäker på det ena eller andra, men efter världscupfinalen 1979 i Västtyskland presenterade arrangörerna en videofilm som visade att nästan alla gångare på 20 kilometer förlorade markkontakten under bråkdelen av en sekund för varje steg.

En stor gångdomarkonferens sammankallades på svenskt initiativ i Borås och många förslag såg dagens ljus.

Sedan hände ingenting. Tiderna på gångdistanserna blev bättre och bättre för varje år, men bedömningarna ändrades inte.

Varför kommer denna fråga upp just nu? Varför fick gångsporten vara med i finrummet ända tills nu när problemen har varit synliga så länge?

Min personliga uppfattning är att det beror på vilka som tar, medaljerna vid mästerskapen! Spanjorer och italienare har varit mycket framgångsrika och är det fortfarande. Men i dag sitter det nya potentater högst upp. I stället för italienaren Primo Nebiolo i IAAF, det Internationella Friidrottsförbundet, sitter i dag afrikanen Lamin Diac och i stället för spanjor

joren Samaranch leds IOK i dag av belgaren Jaques Rogge.

Överlevnadschans ändå

Kommer då gångsporten att försvinna från OS och eventuellt även friidrottens EM och VM?

Min personliga uppfattning är nog att så inte kommer att ske! Den är inte trovärdig som internationell toppidrottsgren längre.

Kommer gångsporten över huvud taget att överleva utan OS och friidrotts-VM?

Ja, det finns en möjlighet! Antingen låtsas man att ingenting behöver förändras och fortsätter med världscuper och nationella tävlingar. Eller om man skall kunna ta sig tillbaka till OS-programmet, att det sker med någon form av teknisk bedömning, video eller elektronisk markkontaktmätning.

Det vore synd om gångsporten helt försvann som idrottsgren eftersom den bevisligen på motionsnivå blir starkare och starkare. Vid en jubileumstävling i Borås i höstas ställde nästan hundra gamla och unga gångare upp i motionsklassen. Vi ser också fler och fler som använder snabbpromenader som motionsform.

Gångsport som motion är skadefri, den är billig och den kan vara rolig. Myterna att man sliter ut höfterna kan undertecknad dementera. Jag har känt hundratal tävlingsgångare under mitt liv men aldrig hört talas om att någon drabbats av höftskador.

Detta var några synpunkter om gångsporten av en som varit med under åren 1960-87 och inte ångrar detta mitt engagemang. Jag går gärna än i dag en längre runda i skog och mark när muskelbristningarna har satt stopp för joggandet.

Eller som gångsportens slogan under 70-talet löd: "Gång är hälsa, hälsa ofta"

LEIF ZAARS

Gång ut ur OS-programmet

Gångsporten är på väg ut ur OS-programmet. Men den grekisk-romerska brottningen har en framtid. Det är några slutsatser man kan dra efter Internationella Olympiska Kommitténs sammanträde i februari. Gång har varit med i OS sedan OS i London 1908 men ständiga diskningar och domar-

skandaler gör att sporten riskerar att kastas ut till OS i Kina 2008.

Bo Gustafsson tog sista medaljen i gång

En idrott som kan försvinna från OS-programmet är gång där Sverige firat stora triumfer genom John Mikaelsson och John Ljunggren i första hand. I Sydney hade Sverige ingen representant i gång. Vår senaste och kanske sista medalj tog Bo Gustafsson som tog silver vid OS i Los Angeles 1984.

Susanne Ljungskog siktar på OS-guld

Susanne Ljungskog som vann VM på cykel 2002. Hon försvarade VM-guldet 2003 och siktar nu på OS-guld i Aten och seger i Tour de France, där hon kom tvåa 2002. 2003 vann hon Toscana Runt. Hon är 26 år och började satsa på idrotten efter gymnasiet 1995.

Hon gör varje år en resa till Tyskland för att göra fysiologiska och medicinska tester. Efter detta läggs träningen upp. För att nå toppen krävs kondition, styrka och bra syreupptagningsförmåga.

Susanne tränar i tre veckors block och därefter kommer en lugn vecka med tre vilodagar. Det handlar om 20-22 timmars tuff träning per vecka. Hon kör två pass ergometer, tre löpning, tre mountainbike ute och tre pass styrketräning. På läger kör man tre dagars träning och en dags vila. I februari var hon på Mallorca och då blev det 34-37 timmars träning per vecka.

Hon tycker inte träningen är tråkig. Det är hennes jobb och hon gör det för att bli bättre. Och belöningen är att nå bra resultat och stå överst på prispallen. Hon är inte ensam när hon tränar. Hennes sambo Klas är alltid med och hemma i källaren har hon styrketräningslokal.

Hon är lycklig över att hon sluppit skador och det har också gjort att hon lyckats bra. Hon räknar med att hänga med i världstoppen upp till 35 år. Hon tror att en av hemligheterna med att hon lyckas så bra är en tysk matta, Bemer 3000, som hon använder under hela året. På morgonen och efter träningarna ligger hon åtta minuter på mattan och slappnar av. Detta är bra för återhämtningen och så sover hon bra efter den behandlingen.

Träff med Tomas Gustafson

Den 3 november underhöll skridskolegendens Tomas Gustafson 30-talet SOF-medlemmar i Torben Grut-salen på Stadion. Tomas var i högform och avverkade med yvig gester, suveränt fotarbete och praktiska skridskoövningar närmast ett 10000-meterslopp under kvällen.

Tomas berättade om sin sagolika skridskokarriär, som bland annat innehåller tre OS-guld och ett silver. Karriären började i Eskilstuna 1970 när Tomas var tio år och avslutade först 1992. Han är fortfarande aktiv på långdistansskridskor.

Hans första klubb var Eskilstuna IK och Tomas berättade hur han många gånger först fick skotta banan på Eskilstuna Isstadion fri från snö innan han kunde börja träna. "En gång plankade jag in på juldagen, då banan var stängd. Jag ville så gärna åka. Jag hoppas att övertrampet är preskriberat nu."

Tomas prisar de ledare han hade i Eskilstuna bland annat Gunnar "Tröjan" Ström. Tomas hade "spring i benen", han kände sig alltid välkommen till klubben, en livslång kärlek till skridskosporten var inledd.

16 år gammal debuterade Tomas i juniorlandslaget, året därpå i seniorlandslaget. 1979 åkte Tomas över till USA och tränade då bland annat med Eric Heiden, som blev femfaldig guldmedaljör vid OS i Lake Placid året därpå. Där debuterade Tomas olympiskt och blev som bäst sju på 1500 meter.

"Tiden i USA var oerhört nyttigt. Attityden där till träning och tävling var fantastisk. Jag minns att vi träningscyklade i öregn och motvind, men det fanns aldrig en tanke på att ge upp. Det gällde alltid att ge allt". Två år senare upplevde Tomas sitt häftigaste ögonblick i karriären. Han vann då, 1982, EM på Bislet i Oslo. "Jag måste besegra hemmaåkarn Rolf Falk Larssen med minst 6,35 sekunder på avslutande 10000 meter. Jag lyckades, slog världsrekord och blev europamästare inför 30000 åskådare. En fantastisk upplevelse."

Två år senare vid OS i Sarajevo hade Tomas sina berömda fighter med ryssen Igor Malkov. Det blev seger på 5000 och silver på 10000 meter. I Sarajevo tävlade man utomhus. Fyra år snar var skridskolöpning en olympisk inomhussport. Man tävlade under fantastiska förhållanden i Calgary och Tomas upplevde sin karriärs höjdpunkt, när han vann guld på 10000 meter på ny världsrekordtid före österrikaren Hadschieff. Tomas vann guld även på 5000 meter. Där råkade han få ett felskär två varv från mål, men

Tomas redde mirakulöst ut den situationen och vann före holländaren Leo Visser. "Per-Arne Nilsson var en magisk coach i Calgary", minns Tomas.

Tomas ställde även upp i OS i Albertville 1992. Det blev en 13:e plats på 5000 meter. Men med facit i hand borde han aldrig ha ställt upp. "Tävlingen hägrade inte. Hela OS i Albertville var en konstruktion, det känds inte om ett riktigt OS". Samma år lade Tomas av med tävlandet.

I prishyllan hemma i Uppsala, där Tomas nu bor med hustrun Elisabet och barnen William, 4 år, och Emely, 8,5 månader, finns många medaljer och pokaler. Mest stolt är Tomas över Oscar Mathisen-statyetten, Eskilstatyetten och Jerringpriset från 1988.

Tomas är nu 44 år. Han är ordförande i Sverige Olympiska Akademi, är ledamot i SOK och är en populär och engagerad föreläsare. Han har haft ett rikt idrottsliv, han prisade ledare som tog hand om honom som 10-åring i Eskilstuna. "Visst har det funnits tunga ögonblick, men alla roliga minne från reor med kompisar överväger". När det gick tungt på isen i en tävling hade Tomas ett specialknep. Då "bortsåg jag från stundens allvar och tänkte mig i stället in i den situationen att jag var hemma i skogen i Eskilstuna och tränade. Där trivdes jag och det hjälpte ofta. Inför 5000-metersloppet i Calgary intalade jag mig själv att göra ett 'skogslopp' och det gick ju bra!"

För att träningen inte skulle kännas enformig, skrev Tomas alltid upp på en lapp vad dagens träningspass skulle innehålla. Sedan stoppad han lappen innanför byxorna och gav sig ut på träningsrundan. En självklarhet för Tomas var också att tacka tränaren och träningskompisarna efter varje träningspass.

Genom sitt engagemang inom den olympiska rörelsen följer Tomas intensivt dagens idrott. Dopingningen gör honom beklämd.

"Hur roligt kan det vara för Johann Mühlegg att visa upp sin medalj" undrar han, "Ärligt spel är bäst", är Tomas paroll.

En afton med en av våra största olympier genom tiderna går alldeles för fort. Tack Tomas för för en underhållande och lärorik kväll på Stockholms Olympiastadion

CLAES-G BENGTTSSON

Utan sponsorpengar

Ryska Skidförbundets största sponsor säger upp sina avtal med skidförbundet. Huvudsponsor är ett stort gas- och oljebolag som heter Rosneft. De vill inte bli förknippad med doping och sedan Larisa Lazutina och Olga Danilova ertappades vid OS i Salt Lake City sas avtalen upp. Redan tidigare förlorade man pengar på att det norska bolaget Sponsorservice gått i konkurs. Landslaget ställde in alla sommarläger.

Satsning på bordtennis

Sverige har varit en stor nation i bordtennis men nu ser vi slutet på laget med J O Waldner (OS-guld i Barcelona), Jörgen Persson och Peter Karlsson. Nu tar SOK nya tag med sikte på medalj vid OS 2008. I "Team Peking" får fyra talanger möjlighet att träna under världsmästaren i dubbel Thomas von Scheele. De talanger som ingår i gruppen är Robert Svensson 19 år Trollhättan, Johan Axelqvist 17 år Köping, Cyprian Asamoah 20 år Malmö och Pär Geräll, 19 år Falkenberg. De skall vara med i ett läger per månad och få chansen att möta de bästa spelarna i världen i internationella tävlingar.

Åtta gulddamer individuellt

I Sverige finns sex damer som tagit individuellt olympiskt guld. Det är Greta Johansson som tog guld i höga hopp vid OS 1912 i Stockholm. I Antwerpen 1920 tog Magda Julin guld i konstståkning, som då genomfördes under sommar-OS.

Den kanske mest uppmärksammade blev Toini Gustafsson som tog två guld vid vinter-OS i Grenoble (Autrans) 1968 på skidor. Sedan var det Ulrika Knäpes tur, vilken som 17 åring, vann OS-guld i höga hopp i München 1972.

Agneta Andersson kanotisten tillhör också de stora. I Los Angeles tog hon två guld, K-1 och K-2. I Atlanta vann hon guld i K-2 tillsammans med Susanne Gunnarsson

Nästa guldtös är Pernilla Wiberg som tog guld i storslalom Albertville 1992 och guld i alpin kombination vid OS i Lillehammer 1994.

Den senaste svenskan som tog ett guld var Pia Hansen i Sydney 2000.

Om vi räknar par- och lagtävlingar tillkommer 13 damer som också stått överst på prispallen.

Dessa är: gymnastikdamer Karin Lindberg, Gun Röring, Evy Berggren, Göta Pettersson, Ann-Sofi Pettersson (Colling-Saltin), Ingrid Sandahl, Hjärdis Nordin och Vanja Blomberg som i Helsingfors 1952 tog guld i truppergymnastik med handredskap.

Skidflickorna Irma Johansson, Britt Strandberg och Sonja Edström-Ruthström som tog guld i damernas stafett i Squaw Valley 1956. De senaste är kanotisterna Anna Olsson (i Los Angeles 1984) och Susanne Gunnarsson (i Barcelona 1996), som båda vann K-2 tillsammans med Agneta Andersson

Brottningen kvar i OS

Internationella Brottningförbundet och IOK har kommit överens om den närmaste framtiden för brottningen. Samma villkor som gäller i Aten gäller även i Peking. Beslut om perioden därefter tas i Aten 2004. Eventuella ändringar kan tas i bruk tidigast 2012. I Aten blir det brottning i grekisk romersk stil, fristil för herrar och i fristil för damer. IOKs önskemål är det blir lika många viktclasser för både damer och herrar men att antalet klasser reduceras.

Siktat på OS-guld trots amputation

Han besegrade Karelin. Han kraschade med sin skoter. Blev liggande 17 timmar i 32-gradig kyla. Han fick köld- och svåra fotskador. Han tvingades amputera en tå. Nu siktar han på come back i OS i Aten. Han vill nu försvara guld från OS-finalen 2000. Det handlar om Rulon Gardner, USA, som nu förvarar sin tå i en burk i kylskåpet.

Lazutina tvingas lämna tillbaka medaljerna

Ett och ett halvt år efter OS i Salt Lake City tvingas Larissa Lazutina att återlämna medaljerna hon vann vid OS. Hennes resultat stryka i resultatlistorna. Detta har en domstol fastslagit. Men Mühlegg och Danilova som också åkte fast för dopning får behålla sina medaljer! Skandal.

Vinter OS till Vancouver

Som väntat blev Vancouver värdstad för vinter-OS 2010. Den vackra kanadensiska staden vann överraskande knappt före Sydkoreas Pyeongchang. Den tredje kandidaten Salzburg var chanslös. Vancouver har ett bra vinterklimat med snö en bit upp i bergen. Många arenor finns redan klara men kommunikationerna till de olika tvingsplatserna måste förbättras. I och med att Vancouver nu får spelen kan man räkna med att NHL-proffsen ställer upp både 2006 i Turin och 2010 i Vancouver. Staden sökte vinter-OS redan 1976 då Innsbruck fick tävlingarna. Med erfarenhet av tidigare omröstningar kan man anta att Sydkorea och Pyeongchang får OS 1214.

OS i Göteborg 1926

1926 arrangerades i Sverige och Göteborg den andra Damolympiaden. Den första gick i Paris 1922. Dessa olympiska spel blev damidrottens genombrott i Sverige. Under dessa spel slogs tre svenska rekord och sju världsrekord samt en världsrekordtangering. Slottsskogsvallen var arenan.

Bakom tävlingarna stod Fédértation Sportive Feminine Internationale, som bildades 1922. I Sverige bildades Sveriges Kvinnliga Idrottsförbund 1925.

För att inte stöta sig med IOK kallades dessa spel för Internationella Kvinnliga Idrottsspelen. Sverige fick överta spelen sedan Belgien backat ur och hade bara några månader på sig för förberedelser. Trots korta förberedelser lyckades organisationskommittén under Arnold Bratt genomföra bra organiserade tävlingar. Kronprins Gustaf Adolf (senare kung Gustaf VI Adolf) blev spelens beskyddare.

Tio nationer var anmäla, men Italien och Jugoslavien lämnade återbud i sista stund. De nationer som ställde upp var Belgien, England, Frankrike, Japan, Lettland, Polen, Tjeckoslovakien och Sverige. Spelen invigdes den 27 augusti och inmarschen sågs av 5000 personer. Den svenska fanan bars av Ruth Svedberg, som den 14 april i år fyllde 100 år. Sveriges trupp bestod av 13 tävlande. Landshövdingefru Mary von Sydow välkomsttalade och förklarade Spelen öppnade och 3000 brevduvor släpptes ut för att bära budskapet om att kvinnlig idrottsungdom var samlad för olympisk tävling i fri idrott ut över världen.

Så var tävlingarna i gång. Märta Johansson gick till final på 100 yards med svenskt rekord men i finalen kom hon på sista plats. Diskus blev en svenskgren. Elsa Svensson tog Sveriges första medalj, ett brons med 31,78 m. Ruth Svedberg kom på fjärde plats med 31,39 m. Brons blev det också i höjdhopp. Inga-Greta Broman hoppade 145 cm.

I kulstötning sammanlagt fick Elsa Svensson ytterligare en medalj, ett silver med ett resultat på 19,42 - 12 cm från guld. Ruth Svedberg var med även här och kom på femte plats. I längdhopp slog Asta Plathino svenskt rekord med 516 cm, och det räckte till en fjärde plats. Även i spjut blev det svensk rekord. Anna-Lisa Adelsköld inledde med 49,15 och det räckte till en överlägsen svensk seger - nästan fyra meter längre än tvåan. I denna gren blev det även en bronsmedalj till Sverige genom Elsa Haglund. I stafett 4 x 110 yards slutade Sverige på fjärde plats.

Spelen avslutas med 1000 m och här blev det genom Inga Gentzel ett nytt silver.

I nationstävlingen vann England före Frankrike och på en hedrande tredje plats slutade Sverige. Japanskan Hitomi

blev spelens bästa deltagare med två guld, ett silver och ett brons, en populär deltagare.

Dagen efter avslutningen kunde många av deltagarna delta i en utflykt till Marstrand med lunch och dans sedan man först fått prova på vattenrutschbanan. Hela evenemanget avslutades med en kongress där alla deltagande nationer samt Italien, Luxemburg, Schweiz och Tyskland deltog. Här beslutade man bl a att metersystemet i fortsättningen skall användas och inte yards. Ett mycket viktigt beslut var också att man skulle delta i riktiga OS i Amsterdam 1928, då fem kvinnliga grenar skulle genomföras, 100 m, 800 m, stafett, höjdhopp och diskus.

Vem var Erik Byléhn?

Ur Hälsinglands Idrottshistoriska Sällskaps skrift Idrottssminne nr 3/2002 har vi saxat följande artikel skriven av SOF-medlemmen Erik Wiger.

Hur många hälsingar, eller ens bollnäsbor känner till Erik Byléhn?

Om du känner till honom skulle jag vilja påstå att du hör till gruppen idrottshistoriskt välbevandrade.

Vem var Erik Byléhn?

Erik föddes den 15 januari 1898 i Bollnäs och växte upp i Byléhnska huset, det som ligger på Ö Stationsgatan och idag utgör en del av Restaurang Palladium.

Erik och hans tre år yngre bror George kom redan i unga år att dominera hälsingsk sprint- och medeldistanslöpning med ett otal DM-segrar som bevis. Hösten 1922 flyttade Erik till Stockholm för studier på veterinärhögskolan och, som en följd av flyttningen, tävlade han fr o m säsongen 1923 för Sim- och Idrottsklubben Hellas i Stockholm.

Brodern George stannade kvar som affärsman i Bollnäs och kunde när idrottskarriären var över, räkna till sammanlagt 50 DM-tecken i löpning, simning och orientring.

Erik Byléhns främsta merit är en silvermedalj på 800 meter i Olympiska Spelen i Amsterdam 1928.

Hans tid 1.52,8 var svenskt rekord och räknas fortfarande 75 år senare som en utomordentligt bra tid på distansen.

Erik Byléhn kan till sina meriter räkna ytterligare en olympisk silvermedalj erövrade i stafett 4x400 meter i OS 1924 i Paris.

Även i Amsterdam-OS 1928 löpte han stafett 4x400 meter när Sverige slutade fyra och noterades då för tiden 47,3 på sin andra sträck. Som jämförelse kan nämnas att det hälsingska distriktsrekordet är 47,55 satt 1997.

Erik Byléhn kan till meritlistan också lägga SM-segrar både på 400 och 800 meter samt segrar på både 400 och 800 meter i landskamp mot Frankrike 1925 samt segrar på 800 meter i Finnkampen 1925, -27 och -29.

Erik Byléhn var en enastående taktiker på löparbanan. Han var mycket snabb i starten och sensationellt hård i spurten, men han tävlade mycket sparsamt.

Under större delen av sin yrkeskarriär var Erik Byléhn veterinär i Karlstad men återvände till Stockholm där han levde till sin död den 14 november 1986.

Erik Byléhn hör definitivt till de stora inom svensk friidrott och är en av de största idrottsmän som hälsingeidrotten föstrat.

ERIK WIGER

Svenska medaljer i ungdoms-OS

Sverige avslutade ungdoms-OS i Paris starkt. Flickorna tog guld i korta stafetten och laget bestod av Emma Hansson, Maria Teilman, Elin Lundqvist och Emma Björkman. Pojkarna var nästan lika bra och tog en andra plats och silver i korta stafetten. Laget bestod av Per Strandqvist, Fredrik Johansson, Michel Tornéus och Joni Jakko. Per Strandqvist blev dessutom bronsmedaljör på 100 meter.

Utbildning av coacher

Ett nytt begrepp har införts i olympisk idrott - olympisk headcoach.

Anledningen till att detta införts är erfarenheterna från OS i Sydney. I samband med OS i Sydney och utvärderingen av spelen fann SOK att man måste satsa mer på ledarna och ledarskapsutvecklingen.

Headcoachen skall svara för en utökad kommunikation mellan ledare och aktiva och skall leda sitt OS-lag under förberedelserna och genomförandet av olympiska spel. Det handlar mycket om att bygga upp ledarteam och landslag och ge individuell coaching både för ledare och aktiva. Headcoachen arbetar nära SOK och skall vara nära den idrottsliga verksamheten.

Inför förberedelserna för Aten 2004 kommer de olympiska headcoacherna att ha träffats tillsammans med SOKs ledning under 24 dagar uppdelade på åtta tillfällen. Dessutom har de varit på en rekognoseringsresa till Aten under hösten 2002. På liknande sätt skall headcoacherna för vinteridrotterna drillas inför Turin 2006.

De viktigaste uppgifterna blir hur man jobbar med de aktiva sex månader inför OS, hur man coachar i ett kritiskt läge och att hålla i de praktiska förberedelserna.

Svensk idrott ansluts till WADA

Svensk idrott skall ansluta sig till World Anti-Doping Code. Det betyder ändringar i RFs regerverk och det skall tas på en extra stämning som skall hållas 2004. Ett antagande av koden är ett måste för deltagande vid OS i Aten 2004.

WADA-koden ett stort steg framåt

Den femte mars 2003 antog WADA (World Anti-Doping Agency) en gemensam kod mot dopning på en internationell konferens i Köpenhamn. Koden innebär bland annat en gemensam definition av dopning, där även innehav och annan befattning med dopningsklassade substanser blir straffbara. Livstids avstängning vid upprepad dopning med t ex anabola steroider kommer att införas och det blir förändringar i dopninglistan.

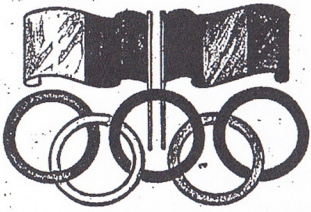
Antagandet av den gemensamma WADA-koden mot dopning innebär ett stort steg framåt i kampen mot dopning. Äntligen kan man börja tala om harmonisering av dopningsreglerna som spänner över de olika länderna och de olika idrottsförbunden.

Representanter för såväl regeringar som idrottsorganisationer från hela världen ställde sig bakom den enhetliga koden. Från svensk sida deltog SOK, RF och idrottsminister Mona Sahlin. Nu hoppas vi bara att förbund som internationella fotbollsförbundet och internationella cykelförbundet också följer koden liksom USAs Olympiska Komité. WADA-koden är resultatet av ett långt och krävande arbete, där svensk idrott varit en drivande kraft. Den bygger till stora delar på det arbete som utförts inom ramen för IADA, ett samarbete mellan ett antal länder för att kvalitetssäkra och harmonisera antidopningsarbetet. IADA-avtalet tillkom 1995. Sverige gick med 1998 och står för sekretariatet under 2003 och 2004. När man pratar om det arbete som föregått Köpenhamnskonferensen får man inte glömma den roll som Arne Ljungqvist spelat. Arne har blivit något av symbolen för en kompromisslös inställning mot dopning.

Äntligen ett Riksidrottsmuseum?

Idrottsminister Mona Sahlin överlämnade som gåva till RF från Regeringen ett ekonomiskt stöd till ett Riksidrottsmuseum som en 100 års present. Stockholms Stad gav RF ett hyreskontrakt för Riksidrottsmuseet. Var det skall ligga och hur det skall drivas är ännu inte klart.

O VIIe JOUROS
OLYMPIADE

SOIÉTÉ COOPÉRATIVE
ANVERS - Belgique 1920

PATINAGE ET HOCKEY SUR GLACE

DU 23 AU 29 AVRIL 1920

AU "PALAIS DE GLACE", RUE DE LA SANTÉ

PRIX 1 FR. PROGRAMME OFFICIEL PRIX 1 FR.